

Regeringens proposition till Riksdagen angående fullmakter för statsrådet att uppta lån år 1998

I regeringens proposition angående statsförslaget för år 1998 har man beräknat, att behovet av nettouplåning är minst 15 440 miljoner mark. För att uppnå tillräckligt vida befogenheter att genomföra upplåningen i praktiken borde nettouplåningen emellertid vara högst 17 500 miljoner mark. Amorteringarna på den statsskuld i finska mark som löper med längre tid än tolv månader har beräknats uppgå till ca 13 370 miljoner mark år 1998 och amorteringarna på den valutaskuld som löper med längre tid än tolv månader till ca 18 485 miljoner mark, dvs. sammanlagt ca 31 855 miljoner mark. Avsikten är att täcka 1998 års nettouplåningsbehov i sin helhet med långfristig upplåning, och på ett sätt som dessutom gör det möjligt att samtidigt minska de kortfristiga skuldförbindelserna något, varigenom alltså uppskattningsvis ca 62 000 miljoner mark skulle upptas i form av nya statslån på över tolv månader.

Under år 1998 är det möjligt att i enlighet med lånevillkoren säga upp några av de gamla utländska lånen att återbetalas i förtid ca 2 700 miljoner mark. Vidare vore det ändamålsenligt att vara beredd att, både i fråga om statslån i finska mark och statslån i annan valuta, köpa upp gamla statsobligationer på marknaden eller byta ut och refinansiera dem med skuldebrev som passar bättre för finansmarknaden. Gamla serieobligationer, för vilka lånetiden under år 1998 blir kortare än tolv månader, beräknas finnas till ett belopp av ca 31 715 miljoner mark år 1998. För att trygga finansmarknadens likviditet är det skäl att vara beredd att ombilda dessa till långfristiga lån eller vid behov till kortfristiga lån. Avsikten är inte att öka nettouplåningen med hjälp av dessa åtgärder angående skötseln av kreditstocken, men de kan ändå förutsätta upptagning av långfristiga statslån om sammanlagt ca 34 500 miljoner mark utöver det som sagts ovan.

Med stöd av vad som anförts ovan borde man år 1998 för de långfristiga statslånen

del bereda sig på en bruttoupplåning om sammanlagt högst 96 500 miljoner mark.

Den kortfristiga kreditstocken med högst 12 månaders löptid, som upptas för att täcka statsbudgeten, beräknas i utgången av år 1997 vara ca 40 000 miljoner mark. Meningen är att 1998 års nettouplåningsbehov inte alls skall täckas med kortfristig upplåning i finska mark och annan valuta. Strävan är att ersätta den finansiering som består av kortfristiga skuldförbindelser med en mer långfristig finansiering. För att genomföra skuldskötseln på ett flexibelt sätt borde den kortfristiga kreditstocken kunna uppgå till högst 50 000 miljoner mark år 1998.

Dessutom kan för tryggheten av statens betalningsberedskap samt för täckandet av det finansieringsbehov som påkallas av säsongartade utgiftstoppar i statens betalningsrörelse och en ändamålsenlig skötsel av statens kassaplaceringar fortsättningsvis behövas kortfristig kredit i finska mark eller annan valuta med en lånetid på högst tolv månader. Tillfälligt kan också behövas synnerligen kortfristig finansiering av kontokredittyp för utjämning av betalningsberedskapens dagsfluktuationer.

De nuvarande kapitalmarknaderna och de förändringar som inträffar på dem förutsätter ett mycket snabbt beslutsfattande, varför statsrådet borde i enlighet med nuvarande praxis ges möjlighet att, inom de gränser det bestämmer, ge det vederbörande ministeriet eller statskontoret i uppdrag att besluta om upplåningen.

Avsikten är att fortsättningsvis använda sig av ränte- och valutaväxlingsavtal (swap) i anslutning till statslån samt att vara beredd att ingå också andra garderingsavtal. Det kan vara motiverat att ingå swap- och andra garderingsavtal för att styra statsskuldens valutafördelning i en riktning som utjämnar valutakursriskerna, för att minska valutarisker som sådana eller för att sänka kostnaderna. Antalet avtal beror på de möjligheter marknaderna erbjuder å ena sidan och de

stränga riskhanteringsprinciper som staten följer å andra sidan. Till följd härav föreslås att de ränte-, valutaväxlings- och andra garderingsavtal som ingås får gälla ett lånekapital på sammanlagt högst 40 000 miljoner mark, beräknat enligt vid tidpunkten för beslutsfattandet gällande valutakurser. Användningen av swap- och andra garderingsavtal förutsätter ett så snabbt beslutsfattande, att statsrådet även till denna del borde i enlighet med nuvarande praxis kunna ge det vederbörande ministeriet eller statskontoret i uppdrag att besluta om dessa avtal.

En förutsättning för ett flexibelt genomförande av upplåningen är att det snabbt och vid rätt tidpunkt är möjligt att utnyttja låne marknaden i olika marknadslägen. På grund härav och med beaktande av att låneoperationer som inriktas på början av året kan förutsätta ett långtgående beredningsarbete redan i slutet av föregående år, vore det ändamålsenligt att statsrådets låneupptagningsfullmakter för år 1998 kunde användas redan år 1997, dock så att lånen lyfts år 1998.

Med stöd av vad som anförts ovan föreslås,

att Riksdagen måtte berättiga statsrådet att till slutet av år 1998, på de villkor som statsrådet bestämmer, för balansering av statsbudgeten uppta lån till ett sammanlagt nettobelopp om högst 17 500 000 000 mark, dock så, att bruttobeloppet för nya statslån med en lånetid på över 12 månader uppgår

till sammanlagt högst 96 500 000 000 mark, och så, att då lån upptas får den kortfristiga skuld som utgörs av lån med en lånetid på högst 12 månader uppgå till högst 50 000 000 000 mark, och så att statsrådet, inom de gränser det bestämmer, kan ge det vederbörande ministeriet eller statskontoret i uppdrag att besluta om upplåningen,

att Riksdagen måtte berättiga statsrådet eller, inom de gränser som statsrådet bestämmer, det vederbörande ministeriet eller statskontoret att utöver det ovan nämnda enligt egen prövning använda kredit med en lånetid på högst 12 månader för tryggnad av statens betalningsberedskap samt för täckande av det finansieringsbehov som påkallas av säsongartade utgiftstoppar i statens betalningsrörelse och en ändamålsenlig skötsel av statens kassaplaceringar,

att Riksdagen måtte berättiga statsrådet eller, inom de gränser som statsrådet bestämmer, det vederbörande ministeriet eller statskontoret att, i anslutning till statslån ingå ränte- och valutaväxlings- eller andra garderingsavtal angående lån till ett sammanlagt kapitalbelopp om högst 40 000 000 000 mark, samt

att Riksdagen måtte berättiga statsrådet att använda 1998 års fullmakter att uppta lån redan år 1997, dock så, att lånen lyfts år 1998.

Helsingfors den 3 oktober 1997

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Finansminister *Sauli Niinistö*